

TRẦN-BÁT-NGHĨA

TỔNG-LÝ

Giá bán nhật trình

AN-HA

Trọn năm.....5400

Sáu tháng.....3 00

Giá bán riêng nhật

trình L'APPEL

Trọn năm.....6400

Sáu tháng.....4 00

Giá bán chung hai bên

Trọn năm.....10400

Sáu tháng.....6 00

AN-HA-BẢO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM

ÉDITION EN QUÊNG-NGŨ DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles

NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG— Boulevard Delanoue—CantHo

PHẠM-KY-XUONG

CHỦ-BÚT

Về việc mua bán hay là mua nhật-trình hay là gửi bài đăng báo xin đề thơ cho M. TRẦN-BÁT-NGHĨA

Lúc mua báo xin các ngài chiếu cố, gửi số tiền luôn, bản-quản lấy làm cảm.

NGÀY GIỜ' LÀ TIỀN BẠC

Câu cách-ngôn của ta có nói: Ngày giờ là tiền bạc, Pháp-văn nói: Le temps est de l'argent; Nho-văn: Nhất thời quang âm nhất thời kim.

Câu này ở xứ ta cũng thường nghe nói, nhưng mà người mlob, xét ra ít ai xem ngày giờ quý như tiền bạc. Ngày giờ trôi qua rồi đây, ông Đỗ-văn-Y có viết một bài trong báo Công-Luận nói cách-thức người Âu-Châu và người Huế-ký trong thì giờ cũng như tiền bạc. Đây tôi xin tiếp ứng cái bài của ông Đỗ-văn-Y, gọi là kẻ xướng người họa, là khi cũng được này thêm một vài nghĩa-lý, tưởng ra chẳng phải là chẳng bổ ích cho đồng bào ta đó.

Nho học ta từ xưa cũng có chỗ tiết ngày giờ vậy, nhưng mà nói về phần học-vấn, tỷ như: Một người đi học tánh dốt hay dãi-dọa, ít chuyên cần việc học của mình thì nói rằng: bài này, hôm nay ta học không được, để lại ngày mai, năm nay không học, thì còn qua năm khác. Bì lại năm tháng xảy vắn, mà cái bài học đó chưa rồi đâu cả. Chừng tính lại thì tuổi già hết học được, lúc bấy giờ than tiếc ngày giờ đi mau thắm thoát. Than ôi! già rồi, ngày giờ chẳng chờ ta, mà xé ra thật là lỗi ở nơi ta đó. Nên có câu: Nhất nguyệt thế hi tuế bất ngã diên, ô hô lão hi thị thủy chi khiêng là vậy.

Người Âu-Mỹ trong ngày giờ, gọi ngày giờ là tiền bạc; nghĩa lý làm sao? Bởi bên Âu-Châu Mỹ-Châu dân nhiều đất hẹp, thiên hạ đua chen, kẻ đánh người xé, tới một ngày không có giờ nào là giờ không làm công việc, không lo tính việc mưu sinh; làm như thế: còn có khi không đủ tiền mà tiêu dụng thay! Vậy mà người ta còn phải chế tạo những máy-móc để thế về nhưn-công cho mau cho tiện, nói năng giao thiệp thì bằng điện-tín, giấy thép nói; đi đứng thì bằng xe bò, xe điện, xe hơi, máy bay, xe máy; họ làm công việc một ngày bằng người mlob làm trong ba tháng, có khi còn công chưa kịp họ được!

Người mình thật ít ai biết quý trọng ngày giờ. Có kẻ từ sớm mai đến chiều, năm này sáu nọ, cứ thông dong chơi dơi, ăn uống và quên tu; Kêu, gọi nhau Van-treo, lại... nói rằng: Có muốn mua thuốc da da, ta bán này; (người mua mua xong rồi bán ngay chưa đủ, mua thêm một gói nữa mà đi chơi, mới phải cho), đương ấy thì nào có biết quý trọng ngày giờ là tiền bạc gì đâu?

Hiện kim nói ngày giờ là tiền bạc nhưng mà ít người nghĩ nghĩa lý của nó; đối vậy tôi xin nêu một phần nhỏ-nhất mà làm giải ngày giờ có nào mà gọi là tiền bạc? Thí dụ: một cái nhà buôn kia mỗi ngày buôn bán sinh lợi được 24\$, còn tiền nhà, tiền ăn, tiền sỗ, phí các việc mỗi giờ là 1\$, bây giờ

người buôn bán đó bỏ đi chơi không lo buôn bán thì chẳng những thất lợi mỗi ngày là 24\$ mà thôi; lại còn tốn kém thêm 12\$ là khác nữa. Còn như kẻ làm công, một tháng lãnh 15\$, bây giờ mỗi tháng đi chơi bởi nghĩ làm hết 10 ngày, có phải là mất hết cả tháng công mà còn phải thiệt hại mỗi ngày vài ba cét nữa là ft. Đó có phải: ngày giờ là tiền bạc chăng?

Chúng ta cũng dư biết rằng: đời này là đời cạnh-tranh, xã-hội ta nhưn số ngày một thêm, sự sanh nhai sẽ lần lần eo hẹp, như các nước bên Âu-Mỹ. Vậy chúng ta hãy nên thương tiếc ngày giờ thì mới có thể sinh-tồn hoạt-động trên mặt đất được. Phương-ngôn ta có nói rằng: giàu lớn bởi trời, giàu nhỏ bởi siêng, lại có câu: cần kiệm trị gia vì bốn, nghĩa là siêng năng và tiết-tận là cái gốc trị nhà. Thế mà quốc dân ta không mấy người chú ý để lòng những câu ấy, bởi lại sao? Vì trong một quốc gia mà dân dễ bề sinh nhai bao nhiêu; thì sự xa-xỉ dãi-dọa cũng có bấy nhiêu, vậy nên đầu cho những người biết nói mấy câu phương ngôn đó đi nữa, tưởng cũng không dễ gì cho họ kiên tâm trị chí mà làm theo phương-chức dạy bảo đó cho được!

Chúng ta nói tiết ngày giờ là tiền bạc đây là bất di tiết ngày giờ mưu sinh mưu thực; chứ còn ngày giờ dinh, ư, tiêu trường, mỗi ngày: hết sáng rồi tối, hết tối rồi sáng, hết mùa mưa đến mùa lạnh, sinh sanh tử tử, thật thật say say, không có ngày giờ nào mà không có cuộc biến thiên đời đời, thì vị-tắc dân tộc nào mà làm được? Bởi vậy chúng ta cuộc đời: Sinh tiểu bản thì hư không, tử hậu diệt qui ư hư không giả.....

Đã biết vậy: nhưng mà muốn cho đáng báo thù việc sinh tồn trong thời-dại cạnh-tranh này, thì quốc dân ta cũng nên chú tâm về câu: Ngày giờ là tiền bạc, le temps est de l'argent, cho làm làm.

PHẠM-KY-XUONG

Quan Toàn-quyền Merlin ra Huế

Sớm mai thứ năm 6 Septembre, quan Toàn-quyền MERLIN ngồi xe-lửa từ 10 giờ rưỡi đã khởi hành ra HUẾ.

Đức Hoàng-Đế KHAI-ĐỊNH có hạ sắc cho quan Hộ-bộ kim Bình-bộ Thượng-Thor Thái-trọng-Huê vô Saigon trước đón nghinh Quan Toàn-quyền, rồi Cự-lớn đồng lên xe hiệp cùng Quan Toàn-quyền Kinh-Đô chỉ dậm.

Bản-Báo kính chúc cho quan Toàn-quyền và cho Bà-lớn Merlin thượng lộ bình an.

AN-HA

VĂN UYÊN

Kỷ giữ Phúc-bôn-Từ

Bấy lâu xa cách nghĩa tri-âm, Tinh trời ba thu chẳng động gần. Âm lạnh thế nào xin cận tở? Đuối eo bao nỗi khổ phân tang? Tối-gia đã định rồi hay chưa? Quí-quyên thấy đều mạnh khỏe không? Thoán-mãng đeo-dai danh với lợi?

Hữu-Tâm chez Tư-Huỳnh (Cầu-thơ)

Kỷ tình: Kim-dít-Vàng (Sổctrăng) Gặt lá để thơ gửi hỏi chàng. Khỏi-tình bao nỗi để em mang.??? Sầu ai đến nỗi than gáy-ua, Nhớ bạn cho nên vác vò-vàng. "Chấp-cáo" nguyên xưa ghi phê-phủ, "Liên-nhàn" thế có tạc tam cang. Poãn son từ thốt đường mây giục, Cánh lạ bơ-vơ phận bẽ-bàng.

Phận bẽ-bàng phiên lạc xứ người, Nắng-mưa thời-thời cánh bèo trôi. Nương song lương bạch cầu nguyên ước, Dưa cửa hồng trông kẻ sắc tài. Duyên nợ chẳng vương, vương phải vấn Rượu tình không uống, uống thời say. Trăm năm ai dấu quên lời thề, Phú có trời cao với đất dày.

Madame Nguyễn-nông-Đa chez M. T. T. Secrétaire à l'Intendance Maritime Saigon

Tán thành

"Khoa-học-tạp-chí"

Của ông Docteur Trần-văn-Đôn sẽ xuất bản

Nói đến tiếng "Khoa học", thì bất luận là khoa nào, trong nước Việt-Nam ta cũng đến khuyết điểm, chúng dân ta rất nên khao khát. Mà hôm nay được nghe vẫn tiếng Khoa học bay phưởng phất bên tai, lấy làm mừng lòng trông đợi lắm!

Tiết trường Khoa học đời văn-minh này, thật là phức-phức rất nhiều; không có thứ nào mà chẳng học, mà không bao giờ biết được. Nhưng sự học-thứ đời này, thì bất luận là Khoa học nào, cũng lập thành chuyên-môn từng khoa này hết thảy, như: Chánh trị học thì theo việc chánh trị, Thương vụ học, Quân-sự-học, Nông-vụ-học, Thiên-học, Địa-học, Không-trung-phu-hang-hải-học, Kuan-mô-học, Cơ-khi-học, Điện-khi-học, Thủy-vật-học (trồng-tỉa), Vật-lý-học, hóa học, báo học, Hình-lý-học (y-học) v.v... đây là hệ cơ Khoa-học đời này rất thanh đường ấy; lại còn có nhiều người snam ta tưởng Khoa-học là ít-ol như đời xưa kia vậy; nếu chưa có khoa học chuyên môn thân-thánh như thế, thì đời này có tiến hóa, đâu có văn-minh, như ngày hôm nay đây? Nếu nghĩ rộng ra thì cũng có thể dễ biết được.

Chữ "Tạp-chí" thật là nó không phải như chữ "Chuyên-môn" chuyên môn là học chuyên một môn mà thôi. Tạp chí là ghi các việc tạp nập có ích, trong cái tên chỉ "Khoa-học": thế thì khoa nào cũng có nói trong tạp chí được hết thảy. Thiết tưởng đều đã như là "Phổ-thông-học" vậy. Nhưng mà thuộc về Kỳ-báo là báo có kỳ cho nên phải để là "Khoa-học-tạp-chí" chứ phải mở trường ra mà dạy mỗi môn nào cũng dạy biết một ít cái đại lược thì có thể gọi là: Trường-phổ-thông để dạy người cho rõ biết cái tư cách phổ thông rồi sau mới đi tới trường chuyên-môn, mà cái tư cách phổ thông ấy người Âu-nam ta cũng là khuyết điểm từ hồi nào cho tới bây giờ, có mấy người annam mlob mà khá gọi là có cái tư cách phổ thông vậy.

Hôm nay mà dựng nên "Khoa-học-tạp-chí" thì có thể rón cái tính phổ-thông của nhiều người annam ta ngồi nhà mà cũng được biết sự Khoa-học trong đời này; có thể mua được sự nghe thấy riêng cho mình đó.

Bộ y vận bài thi "VONG-PHU" của anh Bôn-Từ trong AN-HA-BẢO số 324

Chiếc nhận lại ai bởi Nguyệt-ông, Liễu-duyên để thiếp ngắm trông chông. Sóng tình muôn thuở còn dồn-dập, Biển ái ngàn năm khó lấp xoong. Chở bẹn Lãng-Tây trường tác hiệp, Lợi thế thất-tịch mới tở đồng. Sóng Ngào vì lỡ cầu O-Thước,

Hóa đá thời em cũng đứng trông. M... Neurès-nông-Đa chez Mạch-thương-Tang

Vọng tình

Vàng đá chưa phân tuổi thấp cao, Hời còn kén chọn bực thơ đào. Vườn hoa khuất lấp không người chỉ, Cánh nguyệt quang-co chẳng kẻ trao. Bàu gọi ba sinh trời định trước, Nào là chẳng gói đất dành sau! Ngày mờ đèn bạch choong lóa mắt, Mới thoma tâm tình phỉ ước ao!!!

Hữu-Tâm chez Tư-Huỳnh

Vịnh kỷ nữ

Gớm-ghe cho bạn ở lầu xanh Bán phần buồn hương chịu đá đành Quạt sớm ngọa-nguê nơi khách sạn Cơn chiến hỏa-hồ chôn Nam-thanh (hiện nhà ngó) Bàng cha đáng chú cho tình đẹp Vai châu, vai em gọi nghĩa lành Nhớ-nhuốc mấy sông nào rửa sạch Gớm-ghe cho bạn ở lầu xanh TANG-BÔNG (Phủ-lộc)

Cuộc đua đám xát

M. Trần-văn-Tây tại CantHo

Thầy Trần-văn-Tây thông-ngôn Tòa án CantHo tạ thế ngày 31 Août 1923, hưởng phước-trần được 39 tuổi. Thầy thọ bình không đầy ba tháng mà phải bỏ mình lấy làm thương xót. Em ruột của thầy là M. Trần-văn-Lai đương chức Thư-ký nơi Tòa bố CantHo đã hết lòng chạy cho thầy, song khó cái số trời cho được!

Một nỗi thảm thương là vợ thầy thất chưa giáp năm, nay lại tới phiên thầy bỏ 7 đứa con thơ ấu cực-cuối, đã mất mẹ lại mất cha, ai trông thấy tình cảnh ấy cũng ngậm-ngời thương xót.

Ngày 4 Septembre rồi đây, lúc 7 giờ sớm mai, điện xát thầy về tổ-quan là xứ Biên-hòa được tặng an phần mộ. Có viên quan quới chức tây nam trong tỉnh kẻ dưới đây tựu đến đưa xát thầy rồi đống: Quan chủ-tỉnh Lebrun, quan Chánh-tòa Canavaggio, quan Biện-Lý Marciguy, quan Thẩm-án Laubies, 4 quan Trạng-sư: M.M. Gallois-Monbrun, Tranchessel, Vivids, Idylle, quan Lục-sự Achard, 3 quan Phó-lục sự: M.M. Pétrus, Trương-văn-Từ và Nguyễn-trọng-Đắc, 2 ông Trưởng-Tòa Carliotti và Nguyễn-văn-Khuê, ông Hội-dồng Võ-văn-Thom, 2 ông Huyện-hàm: Trần-như-Cang và Nguyễn-duy-Thước, ông Thầy thuốc Đông-ngọc-Điền, M. Trần-quang-An lãnh sự tạo-tái, M. Trần-dắc-Nghĩa Tổng-lý An-hà-Báo, M. Cao-văn-Hùng Quốc-lý hàng xe hơi Trần-dắc-Nghĩa, M. Lê-công-Thành, Chủ-tiệm cầm-đó, 2 vị phó trưởng tòa, M.M. Lê-văn-Sinh và Huỳnh-văn-Bút, Thông ngôn thơ ký tòa án M.M. Phạm-thái-Hòa, Nguyễn-dinh-Ngo, Mázén, Phạm-công-Lợi, Phạm-văn-Xuân, Nguyễn-như-Hàn, Trần-văn-Mạc, Vũ-văn-An, Võ-phạm-Hồ, Trần-hữu-Huyền, Cao-minh-Chánh, Nguyễn-văn-Phước. Tuông quan Trạng sự: M.M. Lê-hy-Liên, Đoàn-hữu-Cần, Liêu-quang-Khinh, Nguyễn-hữu-Đại, Võ-văn-Đuông, Đông-ngọc-Khai, Nguyễn-minh-Mai, Chương-Thông. Thư-ký sở Bách-phần: M.M. Nguyễn-văn-Huê, Lê-văn-Ngà, M. Giang-hương. Nương thông ngôn trường tiền, hương quân Võ-văn-Nghĩ. Khi gần phát hành, Quan Biện Lý Marciguy có tới ít lời ai điệu thương tiếc M. Trần-văn-Tây; kể đó M. Phạm-thái-Hòa thông-phần Tòa án CantHo hứa đến đứng trước quan tại M. Trần-văn-Tây, xin thay mặt cho ebire sắc Annam trong Tòa án CantHo đọc một bài ai-từ bằng tiếng Pháp đại ý kể những công nghiệp của M. Tây từ lúc ra hành sự đến giờ, được đẹp lòng quan trên, tánh hiền từ hòa, nói năng vui vẻ, bề cư xử của M. Tây đối công anhem (trong ty lớn nhờ thầy yêu), năm rồi bất hạnh lâm đại biến mất vợ, đến nay chưa màng năm lại tới phiên thầy vui-vàng theo gỏi, bỏ 7 con chiến-chất Dương-trần, cuộc đời này đều đã sáo cũng độ ả lòng thương xót.

HUYNH-VĂN-KHOI
médecin annamite
CantHo—ville

ức, không biết cách thế nào mà trừ là nó cho được. Vậy xin ông mở mìn cao tri dày ra tay trừ tuyệt giùm loại chuột tha nhứt-báo này đặng, thì mấy nhà khản báo lấy làm may mắn lắm. Mong they....l.l.l

Hữu-Tỉnh (Cantho)

Hai đàm

Tập nói chữ Tàu (Nho)

Cậu nhà quê kia thấy người ta nói chữ nho có ý muốn, cậu ta tức lòng chẳng biết làm sao học đặng như người ta vậy, mới ngụ ý đi tìm người nho-vân nói chuyện đặng học lóm chữ. Bỗng chiều nọ, cậu ta đang đi lững thững trên con đường nơi đồng lúa, vừa gần tới bụi tre gần đấy xảy nghe có tiếng người to nhỏ sự chỉ trong bụi ấy, cậu ta lén hay tò mò, mới nom lại gần đặng nghe và coi cho tận mắt, ngờ đâu một cặp oan ương đang chuyện trò tình-tự. Trong lúc ấy người trai nói rằng: (Nàng ơi! tôi với nàng bằng thiết là khố chừa trò cho hết nỗi tình thương cũng tỷ như: Bắc hồ, Nam hải nhứt lạng tây củ bất kiến văn lai.) Cậu ta vừa nghe thoán qua lật đặt trở về thì trời đã tối, đứng ngoài ngõ kêu vợ, báo mở cửa cho vào, vợ nó đang bận công chuyện chưa kịp mở cửa, cậu ta chờ chẳng đặng giận, máng lớn rằng: Tao với mày bấy lâu nay, tao tưởng rằng vợ chồng mình như khỉ ngồi trên bãi, chuột gặm tay cùi, kiền cẳng lở tai.

Thiệt là: thấy người ăn khoai rồi mình vát mai chạy quấy
Còn ai ngu hơn? Có thẹn chăng?
Hải hước ôi là hải hước!

PHÚC-DÓN-TI

Vi di nên bán

Một cái xe hơi Torpédo «Deluxe» k 1922, 5 chỗ ngồi li mã lực, 4 cylindres có thắng 4 bánh nhíp có bộ-dàn. Xe này của mới lắm, có nhiều đồ phụ tùng.

Giá định bán rẻ. Ấy là một dịp tốt. Quý vị có muốn mua xin mau viết thư đến hãng xe hơi Garage Trần-dát-Nghĩa mà thương nghị.

Thiên-hạ đón

Người ta đón tại Bà-Chiếu (Giadinh) có một tên Ba-V... nhà ở lối giũy. phố chợ, xô dẽ có-phơ và có chứa bộn

du-đang, thêm anh người hay lối phách Sông để này ở lối lò heo (abattoir) Giadinh.

Mỗi ngày bộn du-đang thường ghé ngan nơi ga, cùng dạo chơi còng chỵ, ai ai thấy còng bực mình.

Không ai dám đá-động lối chỉ đến bộn này hết! Ông Hoàn-Bà-Chiếu đã!

Vậy xin sử canh-sát lưu ý, kẻo để con sâu này phá-hại nhơn dân Bà-Chiếu lắm.

G. (Giadinh)

THỜI SỰ

Giá bạc

Thứ sáu..ngày 7 Sept...	8 f. 95
Thứ bảy..ngày 8 Sept...	8 95
Chủ nhật..ngày 9 Sept...	9 10
Thứ hai..ngày 10 Sept...	9 05
Thứ ba...ngày 11 Sept...	9 05
Thứ tư...ngày 12 Sept...	id
Thứ năm..ngày 13 Sept...	id

Giá lúa

Lúa chờ đến nhà máy mỗi tạ 100 kilos là:

Thứ sáu ngày... 7 Sept...	5\$89 & 5\$89
Thứ bảy ngày... 8 Sept...	5 91 & 5 04
Chủ nhật ngày... 9 Sept...	5 04 & 6 24
Thứ hai ngày... 10 Sept...	6 15 & 6 25
Thứ ba ngày... 11 Sept...	6 25 & 6 25
Thứ tư ngày... 12 Sept...	id
Thứ năm ngày... 13 Sept...	id

Cantho

ĂN TRỘM

Trong đêm 6 rạng 7 Septembre, nhà Tư D... ở đường Nhà-thương, có ăn trộm đến đào hầm vô nhà lấy đồ. Chủ nhà nói mất quần áo chút ít vậy thôi; thế khi lúc ăn trộm vào nhà mới vừa lấy được mở quần áo, kẻ động dụng chỉ có nó mau mau chung ra, nên nhương đồ tốt còn lại để như vậy. Công là may!

GÀ MẠI ĐÀ NHƯ

Chiều bữa 7 Septembre lúc 6 giờ tối trước rạp hát Messier 2 đưa gái bán quán, vì chuyện gây-gỗ nhau, trước thì mới đủ chàng-bầm ngũ-vị ở dưới sông mà cệp đôi lần cho nhau, sau rồi áp lại ăn đá nhau một cặp, ai nấy thấy vậy cau ra.—Huê I ch....bỏ.

Bắc kỳ

HÀO-TỔ TẠI SÂM-SƠN

Hôm 23 Aout hồi 12 giờ trưa có một trận bão-lũ làm cho hư-hại nhà cửa ở Sâm-Sơn rất bộn, nhứt là đình của quan Công-sứ mà bấy giờ người ta chỉ thấy vách tường với cái sườn nhà mà

TÌNH DUYÊN TÁI HÔI

Soạn giả

THÁI-TƯỚNG-LONG — (GANTHO)

(TIẾP TRƯỚC)

Khi nó mới từ đồng lấy của đó, con của chú nó là thằng Lạc ngộ thấy, nó sợ thằng nhố nói ra nó phải ở tù, nên nó giả chước đắc thắng Lạc vào nhà thương thăm mẹ nó rồi nó đem thằng Lạc lên xe lửa xuống tại Mỹ-ho nó bỏ dọc đường cho biệt tích. Còn vợ chồng nó trốn xuống tàu qua Cánh-thor, mượn nhà ở đó có bữa chửa đầy hai tháng đã thua sạch của ấy, lại còn thêm thiếu nợ của người ta. Chừng vợ chồng nó không dám ở Cánh-thor, vì nợ đòi ngày một, phải lánh thân xuống Cánh-k ở ẩn tại nhà họ L... là di chớ của nó, được gần ba năm rồi. Cách chửa một tháng rưỡi nay, Vương-da-Tinh lén sảo trốn theo vợ bà là Đào-lang-Nương xuống ở Cánh-k làm củ lý ăn. Vợ chồng nó sợ Ba-Tinh thưa gởi ra thì khổ, nên vợ chồng

nó dich thân đến nhà Vương-da-Tinh nhân ni giá là làm quen, Ba-Tinh rộng lòng g bó qua chuyện cũ, vợ chồng nó thấy chớ có cực khổ quá thường hay tới nhà chơi bởi lần lần từ từ lại hậu ti b như khi trước. Nay kia mẹ nó là Đào-lang-Nương ngồi chơi trước cửa, cậu Lâm-hào-Sắc thấy mẹ nó có bông phất lông, mượn vợ chồng nó làm mai dong nói cho hai đàng gặp mặt nhau. Vợ chồng nó đương lúc nghèo thấy tiền nhiều thì ham ráng nói cho hai người niệp mặt. Rồi cậu Vương-da-Tinh đi chơi về gặp, trực đánh cậu Sắc sưng đầu sưng óc, may cậu Hào-Sắc chạy thoát khỏi. Nhưng mà cậu Sắc không trốn, bị ai tình nặng lắm, đêm ngày tu tưởng vợ Lang hoai. Mượn vợ chồng nó phải làm làm sao cho Vương-da-Tinh ở tù, vợ Lang rảnh chơn mà vui vậy cũng cậu Sắc, vợ chồng nó không biết mưu chi mà bại Vương-da-Tinh. Nhờ vợ Lang bày biện, nửa đêm mẹ giả đi đầu bụng, sai cậu Ba-Tinh qua nhà nó

xip thuốc, nó làm kẻ la lên nói Ba-Tinh vô nhà giết kiến vàng của nó, động cho chồng nó và bảy ô bắt trở lại bỏ kiến vàng phao cho Cậu Tinh nếu đủ tang tích thì cậu Tinh phải làm đến iso-k-đ. Nay việc bại lộ ra đây, tới khai thiết các đến xin thấy dung tình tua thử cho tôi nhờ, bởi tôi đơn bà thiếu-tri nghe lời đó đánh và thấy nể bà mà ham, nên mới làm việc quấy như vậy.

Thấy Cai nghe con Vũ khai các việc rồi, liền sai tông-giá lập tức đi bắt Lân hào-Sắc và Đào-lang-Nương tới, thấy thấy Lang-Nương tuy là một á có nhan sắc, nhưng mà không phải là đứa đức hạnh, bởi tại nhan sắc này bà chỉ Vương-da-Tinh khuyếch gia bại sản phải làm. Lỡ xưa nói: «chứu nhân số» hề hươ Ác đức là chẳng làm. Thấy hai bà đưa gian phu dâm phụ trong vụ tập nhau mà hai Vương-da-Tinh, thì cả hai đều chối hết. Ngai nghĩ không phải án mạng chỉ họ trong phòng dục khổ tình mà lại vào, thì bằng giải nọp chúng nó

đến qua Biện-lý thì xong. Ngai dạy Biện làm phúc bảm kinh tương nọp vợ giải đến Quan Biện-lý Cánh-thor. Quan Biện-lý xem tờ phúc rồi hỏi sơ vợ chồng tên Nguyễn-v-Nhỏ, thì chúng nó chịu có a ý cùng nhau cách ba năm trước ăn trộm bạc vàng của chủ nó là Vương-da-Tinh, mà bây giờ nó xài hết rồi. Quan Biện-lý dạy đến dam Nguyễn-v-Nhỏ, và Trần-thị-Vũ vào ngục, còn bao nhiêu cho về hết đến ngày sau có trái đôi sẽ bấu. Cách vài tuần sau Tòa nhóm xét hình, giữa tòa tên Nguyễn-v-Nhỏ và vợ nó là Trần-thị-Vũ cũng chịu có đồng tình ăn trộm vàng, bạc của Vương-da-Tinh. Tòa bèn làm án cả hai mất đến tội; còn Vương-da-Tinh, Lâm-hào-Sắc, Đào-lang-Nương đặng tha bổng.

Ấy là: Thiên bất dươg gian đàng, hề: thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo, làm dữ thì chấy kiếp công mang Lạ, không bao giờ thoát khỏi?

Nội vị tại g-Nương lúc này bỏ Ba-

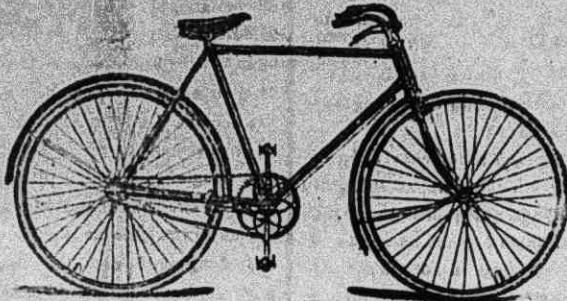
Tình ở Cánh-k một mình thong thả mà sức vậy vui cung Lam-nào-Sắc, không ai còng trờ. Bực li ngày chừ đó, bị kẻ lượ đi người học Lạ thấu tại tại vợ nhà của Hào-Sắc. Nàng này là một tay oham hiểm trên đời, hay được chuyện của chồng như vậy, nàng ghen lắm mà chẳng thêm nói động tới chồng, lên mượn hai thằng con-đó lừa đem đến nhà bắt Lang-Nương nhét khăn vào miệng trói lại không lên. Nào-U là cỗ nghĩa địa bỏ hoang có cây sấm uất không ai dám lại vắng tới đó trong lúc ban đêm. Hai thằng này dằng lẹo đề nàng xuống đó xôn trộn cái đầu tóc trụi lồi dường như đầu cốp ca-rê (car-rén) vậy, đoạn hòanng nằm đó chừng có đồng mốt. Lang-nương kêu là không được, vì bị trói và bị khớp miệng, nàng chặc phải chết, thì may trời bừng sáng là chân trâu thả, trâu cho ăn tới đó xấp, trói lên mở trói cho nàng dẽ về làng phi báo.

(Còn nữa)

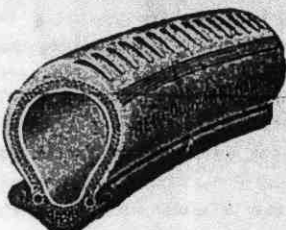
HÀNG VÉLO SPORT

NHÀ SỐ 50 TỚI 51 BOULEVARD CHANNER SAIGON

Có bán xe máy đẹp hiệu WONDER là một hiệu tốt nhất trong hoàn cầu, dừ dừ, chạy mau và chắc-chắn. Có bán đồ đồ phụ tùng và vỏ ruột ca-u-su tốt. Muốn mua hàng cũng gởi theo tàu và gởi contre remboursement (trả tiền lúc đến nhà xe).

Có bán
Vỏ xe thượng hạng
HIỆU (Pneus Bergougnan)

Vỏ xe kéo mỗi cái, giá là 8\$ 00
Ruột xe kéo mỗi cái giá là 2, 50
Vỏ xe máy mỗi cái giá là 2, 80
Ruột xe máy mỗi cái giá là 1, 60

Có trữ bán tại:

- Garage Trần-dát-Nghĩa Cánh-thor
- Tiệm Trần-văn-Tú Vloblong
- Trần-Frères Rạchgiá
- A. Cianna Biênbôa
- L. Jacques et Ce Pnom-Penh
- Hãng chánh cho Nam kỳ và Cao-mán
- L. Desmarquoy et Ce— 61 đường Pellerin ở Saigon.

thời. Còn cái Nhà-hàng ở trên bãi biển vẫn cất bằng đất và lợp bằng lá cũng bị ngã sập. Cái nhà xe hơi của nhà hàng lớn ở đó cũng bị sập, còn nhà hàng cũng bị hư hao chút đỉnh. Lối một giờ trưa cái dinh của sở Thương-chánh và của ông Đốc là quan sở Kiểm-lâm sập xuống, nhưng rất may vì người ở trong nhà đã chạy ra khỏi. Cái nóc-bà của quan Bắc-vật ở Tọa lạc thì bị gió thổi bay đi; còn nhiều nhà bị hư hại.

Cây cối thì bị trốc gốc hết bộn. Mấy làng ở gần đó một phần nhiều thì bị tai hại ấy. Đường giầy thép có nhiều nơi bị đứt khúc.

Tuy trên bờ không có kẻ chết về cái tai nạn này, nhưng thương thay cho bảy người đi đánh cá ngoài khơi bị tiêu mất nơi nào chưa tìm được...

ARTICLES EPICERIE DU MEKONG de FRANCE
Dông-Phong
dit Tuong-Khon
Rue du Quai, près de L'AU-GAGNE-PETIT Cánh-thor—Ville

Tiệm tôi mới lập gần bên tiệm "Au-Gagne Petit" của Mr. Trần-dát-Nghĩa, Đường mé sông Cánh-thor. Bón tiệm chuyên bán sỉ và bán lẻ rỗng đồ các thứ rượu Tây, đồ hộp, đồ gia vị « conserves alimentaires » sữa bò, cá mồi đồ thử, thuốc Tây, Savons, dầu thơm và các món khác nữa vân vân... Giá định bán rẻ, đồ mới lại hảo hạng. Như Quý-vị ở xa muốn mua món chi xin viết thư ngay đến Bón-tiệm sẽ gởi đồ đến lập tức chẳng sai.

Xin Quý-ông, quý bà chiều cõ.

ARTICLES EPICERIE CENTRALE de FRANCE
Thanh-Hưng
Bd Saintenoy en face de l'Appontement des

-MESSAGERIES FLUVIALES Cánh-thor—Ville

Tiệm tôi mới lập tại đường Kinh-lấp «Bd Saintenoy» ngay cầu tàu Lục-Đinh Cánh-thor. Bón tiệm chuyên bán sỉ và bán lẻ rỗng đồ các thứ rượu Tây, đồ hộp đồ gia vị « conserves alimentaires » sữa bò, cá mồi đồ thử, thuốc Tây, Savons, dầu thơm, đồ pha ly «verrerie» và các món khác nữa vân vân... vân...

Giá bán rẻ, đồ mới hảo hạng. Như quý vị ở xa muốn mua món chi xin viết thư đến Bón tiệm sẽ gởi đồ đến lập tức chẳng sai.

Xin quý ông, quý bà chiều cõ.

Tiểu-Nữ-Huân

Cuốn sách rất có ích cho các trò gái về việc cử hạnh của mình để đối đãi cùng mọi người trong lúc hành lộ cũng ở chốn gia đình.

Tại nhà in Hậu-giang có bán giá 0\$20 một cuốn, phụ thêm 0\$10 tiếng gởi

GARAGE

TRẦN-DAT-NGHIA

Cantho—(Cochinchina)

SỬA CÁC THỨ MÁY:

Xe hơi, tàu hơi, máy lửa, xe máy máy may, máy viết chữ, máy nói, tủ sắt, vân vân.

Công việc làm kỹ lưỡng, mau mà giá rẻ.

Có trữ bán vỏ ruột xe hơi, xe kéo và xe máy, máy may hiệu Singer và xe kéo mới.

Dầu nhớt, dầu sống. Đồ phụ tùng xe hơi và xe máy vân vân.

Lãnh làm sườn nhà và hàng rào sắt.

Tại hãng có sẵn xe hơi để cho mượn đi chơi, cùng bao đi xe. Giá định nói luôn luôn.

CAFÉ RESTAURANT

Hing Hing

Gần nhà hội làng Tân-an

Kính còng quý ông và quý thấy, tôi mới lập nhà này ở bên bờ tây, bán đồ (từ món pate plat) ăn món nào thì tính tiền món nấy, tiệm tôi nấu đồ ăn ngon kỹ lưỡng sạch sẽ, ban ngày đồ ăn khách ban đêm đồ ăn khách, có làm đồ thử bánh tây, hoặc có đám tiệc chi th tiệm tôi cũng bao lãnh mà nấu.

Vậy quý ông và quý thấy có di Cánh-thor xin đến tiệm tôi thì tôi sáng lòng tiếp rước.

Giá rẻ !!! Giá rẻ !!!

KINH CÙNG QUÍ-VỊ RỒ:

Bón-biệm mới tiếp đặng một kỹ viết kẹp theo túi áo «Porte-plume à réservoir» à remplissage automatique, cóagra bằng métal nickelé đẹp lắm, không thua gì các hiệu khác.

Giá định bán rẻ, mỗi cây.... 0\$80

Ái mua nhiều về há lại 12 cây, giá chặc là.... 6\$00

Thư viết này không phải xâu mà bán rẻ, cũng là viết của các xướng Langsa gởi qua, nếu người giữ kỹ còng thì cũng dùng lâu đặng.

Kỹ này lại không bao nhiêu; như Quý-Vị cầu dặng viết thư đến mua mau mau kẻo hết.

Xin để thư và manda cho:

M. Trần-dát-Nghĩa
Quản-lý An-Quán An-Hà Cánh-thor.

